

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Svtrinen. Episcopo Et Abbati S. Anastasij.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20006

necessitate pensata, si aliqui fuerint de supradictis Clericis, quia hoc videantur idonei, & spontanea voluntate per tuum ministerium voluerint ad sacros ordines promoveri, eos auctoritate nostra tibi liceat ordinare. Alioquin illos quos ad officium illud magis idoneos ac necessarios fore cognoveris, nobis per tuas literas significare curabis. Nos enim deliberato consilio respondebimus quid tibi super hoc fuerit faciendum. Datum Laterani XII. Kal. Martij.

IVRAMENTVM FIDELITATIS
exhibitum Domino Innocentio, successoribus ejus, & Romanae Ecclesiae, à Petro praefecto urbis, Oddone de Palumbaria, Oddone de Monticillo.

Epist. 23.
Vide infra epist.
572. hujus lib.

Altera die post consecrationem Domini Innocentij Papae III. Petrus Urbis praefectus in consistorio Lateranensis palatij publicè juravit ei & successoribus suis atque Romanae Ecclesiae fidelitatem contra omnem hominem, & recepit ab eo investituram praefecturae per mantum; ac deinde fecit ei ligium hominum inter manus ipsius, qui donavit ei cuppam argenteam in signum gratiae. Consecratus est autem idem Dominus Innocentius Papa III. eadem die solenniter in apostolica sede, qua beatus Petrus Apostolus in episcopali fuit cathedra collocatus. Eadem die fecerunt ei fidelitatem Oddo de Palumbaria, & Oddo de Monticillo.

SPIREN. ARGENTIN. ET
Vuormacien. Episcopis.

Epist. 24.
Pro liberatione
Salernitani
Archiepiscopi.

Quanta praesumptionis & temeritatis existat in rectores Ecclesiae manus injicere violentas, in Evangelio Dominus protestatur, qui se in ministris suis affligi asseruit, & in Apostolorum principe alibi se perhibuit iterum crucifigi. Hoc etiam poenae qualitas manifestè declarat, cum excommunicationis sententia in ipso actu feriat delinquentes, si non solum in fratres & coepiscopos nostros, sed etiam in minoris ordinis Clericos violentiam praesumpserint operari. Ne autem solos violentiae hujus auctores aliquorum praesumptio crederet esse punitos, facientes & consentientes pari poena plectendos canonica censura condemnat, eos etiam delinquentibus favere interpretans, qui cum possint, manifesto facinori desi-

nunt obviare. Quod bonae memoriae C. Papa praedecessor noster haecenus diligenter attendens, auctores & fautores captivum & detentionis venerabilis fratris nostri Salernitani Archiepiscopi excommunicationis nunciasset vinculo innotatos, nisi per imperiales nuncios saepe fuisset ei ac firmiter repromissum quòd idem Archiepiscopus sine dilatione qualibet libertati pristinae redderetur. Ne autem detentio ejus nobis de cetero imputeretur, si circa liberationem ejus inventi fuerimus negligentes, fraternitati vestrae per apostolica scripta mandamus, & districtè praecipimus, quatenus nobilem virum Vuicel. de Berc. ex parte nostra diligentius moneatis, ut eundem Archiepiscopum à detentionis suae carcere absolutum ad nos cum honore remittat, nobilitatem ejus gratiarum actionibus prosequentes, quòd circa eum spiritum compassionis exhibuit, & quantum licuit, solatium ei humanitatis impendit. Quòd si (quod non credimus) ad monitionem vestram, & venerabilis fratris nostri Sutrii Episcopi, & dilecti filij Abbatis sancti Anastasij, quos ad hoc specialiter destinamus, eum dimittere fortè noluerit, excommunicatum ipsum publicè nunciatis, & si qua forsan ab aliquibus Ecclesiis beneficia possidet, ea ipsi per censuram ecclesiasticam auferri mandantes, totam terram ejus, immo totam diocesim, in qua idem Archiepiscopus detinetur, vel ad quam translatus fuerit detinendus, supponatis sententiae interdicti. Nos enim dilectis filiis Capitulo Maguntin. dedimus in mandatis, ut sententiam vestram faciant inviolabiliter observari. Volumus autem nihilominus, & mandamus, ut universis Alemanniae principibus in remissionem suorum criminum injungatis, ut sollicitudinis suae studium efficaciter interponant, quòd eis mediantibus Archiepiscopus ipse liberè ad nos quantocius revertatur, significantes eis quòd si id (quod absit) impletum non fuerit, in totam Alemanniam interdicti cogemur sententiam promulgare. Quòd si omnes &c.

SVTRINEN. EPISCOPO ET
Abbati S. Anastasij.

Cum ei simus divina providentia in Ecclesiae Romanae regimine substituti, qui à Domino, ut delinquenti-

Epist. 25.
Pro reconcilia-
tione Philippi
Ducis Sueviae.

& liberatione
Archiepiscopi
Salernitani.

bus non solum septies, sed & septuagies septies indulgeret, audivit, & majus gaudium esse noverimus angelis Dei super conversione peccatoris unius, quam supra nonaginta novem justos, qui non indigent poenitentia, Evangelio protestante, eos qui a se anathematis jugum excutere cupiunt, ut ad ecclesiasticam redeant unitatem, ex pastoralis officij, ad quod vocati sumus, debito recipere benignè tenemur, & receptos misericordiae gremio confovere. Intelleximus siquidem tam per te frater Episcopo, quam per alios, quorum relationibus fidem non modicam adhibemus, quod nobilis vir Philippus Dux Sueviae, qui propter invasionem ac detentionem patrimonij beati Petri & nostri excommunicationis fuerat vinculo innodatus, Ecclesiae reconciliari desiderat & restitui ad ecclesiastica sacramenta, ac super his, pro quibus notatus fuerat, satisfactionem omnimodam exhibere. Licet autem superioris sententiam minor relaxare non possit, & propter hoc Dux ipse ad sedem esset apostolicam destinandus, ut ab ea quae ipsum vinculis excommunicationis involvit absolutionis beneficium obtineret, sperantes tamen quod per ipsius studium venerabilis frater noster Salernitan. Archiepiscopus de longava detentione ergastulo liberetur, laborem itineris ipsi sub ea conditione duximus remittendum, si nostram super hoc, sicut bonae memoriae Celestino Papae praedecessori nostro per te frater Episcopo obtulit, impleverit voluntatem. Ideoque discretioni vestrae per apostolica scripta mandamus, quatenus eodem Archiepiscopo libertati pristinae restituto, & recepto a Duce juxta formam Ecclesiae juramento quod super omnibus, pro quibus ab Ecclesiae fuit communione amotus, mandatis apostolicis, omni dolo & excusatione postpositis, debeat obedire, munus absolutionis ipsi auctoritate freti apostolica impendatis. Quod si forsitan eundem Archiepiscopum vel non potuerit vel noluerit absolvere, seu etiam forte distulerit, ad Ecclesiam Romanam accedat, a nobis juxta Ecclesiae consuetudinem absolvendus.

E I S D E M.

Episc. 26.
Pro liberatione
nobilitatis mul-

Inter cetera quae Dominus in nobis mirabiliter & misericorditer opera-

tur, magnae reputandum est miserationis indicium, cum eis poenam accelerat temporalem, quibus ultio debebatur aeterna, sicut in regno Siciliae diebus nostris intelligimus accidisse. Cum enim Siciliae populus & ceteri de eodem regno effeminati, ocio & pace nimia dissoluti, de suis divitiis gloriantes, sese in voluptatibus corporis lascivius exercerent, ascendit in altum fœtor eorum, & traditi sunt ob multitudinem peccatorum suorum in manibus persecutorum. Usque adeo autem in eos, quod dolentes dicimus, furor exarsit hostilis, ut quidam eorum turpi morte damnati, in tribulatione cordis & corporis animas exhalarent, quidam membrorum mutilatione deformes fierent abjectio plebis, & ludibrium populorum; majores verò ipsorum compedibus, & nobiles manibus ferreis alligati, captivi & exules in Teutonia macerentur; reliquis hereditates suas in extraneis transferri videntibus, & domos suas subijci alienis. Verum ne compassionis nostrae solatium, qui patientibus ex suscepta administrationis debito compati volumus & tenemur, penitus subtrahatur, quibus ipse Dominus jam videtur ex parte placatus, venerabilibus fratribus nostris universis Archiepiscopis, & dilectis filiis Nobilibus viris Marchionibus, Ducibus, Baronibus, & aliis Alemanniae principibus dedimus in mandatis ut dilectam in Christo filiam nostram nobilem mulierem Sibiliam, filium ac filias ejus, & ceteros de regno Siciliae, qui in Teutonia detinentur, a detentionis suae vinculis absolutos, ad nos liberos, excusatione & dilatione cessante, remittant. Inde est quod discretioni vestrae per apostolica scripta praecipiendo mandamus, quatenus si mandatum nostrum forte non fuerit adimpletum, vos in detentores eorum excommunicationis sententiam proferatis, & terras eorum, immo totam dioecesim, in qua nobiles ipsi tenentur, vel ad quam fuerint forte translati, interdicto subdatis; neutram relaxaturi sententiam, donec ipsi libertati fuerint pristinae restituti. Dilectis etiam filiis Capitulo Magunt. per apostolica scripta praecipiendo mandamus, ut sententiam, quam vos propter hoc contrigerit promulgare, ratam habeant, & faciant inviolabiliter observari.

ris Sibilie, filij
& filiarum ejus,
& aliorum captivorum regni
Siciliae detentorum in Teutonia.

B iij